

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőli
9-11 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den kötetmény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdet-
éseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegysége 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

13. szám.

Brassó, Kedd, február 1-én.

III. évfolyam 1887.

Magyar bank.

Századunk a művelődés és vagyon kor-
szaka. A műveltséget adják kulturintézmé-
nyeink, annak terjesztésére hivatják iskoláink,
azt megszerezni első kötelességünk, ha száza-
dunk második tényezőjét is meg akarjuk sze-
rezni: a vagyont.

Igaz, hogy maga a műveltség, a tudo-
mány is vagyon. Még pedig az egyedül biz-
tos vagyon, mely ingadozásnak kitéve nincsen.

Amde korunk külön választja a vagyont
a műveltségtől. Vagyont, anyagi tőkét ért
alatta. A művelődés terjesztésére és emelésére
magyarságunk között, nagyon sok történet ná-
lunk állam és társadalom részéről. Annál ke-
vésebbé azonban a közvagyonosodás előmoz-
dítására.

E téren mindenki exkluzív önérdeket kö-
vet. Ez lehet helyes subjektív szempontból;
lehet hasznos az egyesre s valóban hasznos
is az összességre, ha mindenki csakugyan maga
jává tudja felhasználni a helyzetet, mert az
általános jólét a fokmérője minden állam bol-
dagságának.

Amde nem mindenki születik oly sze-
rencsés csillagzat alatt, hogy ezt eléri. Nem
mindenki részesül a sors azon szerencséjében,
hogy maga szárnyain emelkedhetik. Külön-
sen nem részesül ebben az iparos s a keres-
kedő. E két szaknak feltétlenül hitellel kell
dolgoznia. Vajmi ritka kivétel az olyan, a ki
elmondhatja magáról, hogy ő minden hitel
nélkül dolgozik. De hisz ez nagyon természe-
tes. Csak ha kellő hitellel rendelkezik, csak
akkor tud boldogulni és zöld ágra vergődni.
És mennél nagyobb a forgalom, annál nagyobb
a hiteligeny.

Városunkban pénz tekintetében nincs hi-
ány. Alig lesz vidéki város, hol annyi pénz-
intézet volna, mint itt. A kereskedőnek és ipa-
rosnak elég alkalma van hitelt igénybe venni.
És még sem mondhatnók, hogy pénzügyi te-
kintetben jól állanak. Ez látszólag paradoxon,
de tényleg minden kétségen fölüli áll. A mi
pénzügyintézeteink nagyobbára nemzetiségi elemek
kezeiben vannak. Ebben áll reánk magya-
rokra nézve a nagy baj. Mert a ki az idegen
intézet hitelét igénybe veszi, az többé-kevésbé
le is kötötte ott nemzetiségét. Példa reá az
1878-iki képviselőválasztás. — A magyarság
itt szabad, teljesen, minden tekintetben sza-

bad csak úgy lehet, ha anyagilag is függet-
len. Máskülönben soha. E czél lebegett azok
előtt, kik 1883. őszén egy magyar bank ala-
pításán munkálkodtak. E lapok szerkesztője
adott irányt az eszmének. Egy felolvasása ve-
tette meg alapját a magyar banknak. És né-
hai Csia István, Nagy István és Papp Fe-
rencz az érdem, hogy a felvetett eszmét fel-
karolták, testté alakították. Ez az érdemök
hervadhatatlan.

1883. december 2-án tartotta Szterényi
József felolvasását, s 1884. márczius 27-én
ezen alapon Nagy István már elnökölt is a
Magyar polgári körben az „Első brassói
takarékpénztár és önkéntes kölcsönös segély-
szövetkezet” alakuló közgyűlésén.

Azóta él és virágzik ezen szövetkezet s
valóban elismerés illeti azon férfiakat, kik
annyi önfeláldozással szolgálják ezen magyar-
ságunkra nézve életkérdést képező intézményt.
Csakis az ő önzetlen fáradozásainak köszön-
hető, hogy ma már azon a polezon van ez
intézet, melyet évi mérlege feltüntet.

Mayer József, Nagy István és Papp Fe-
rencz azok, kiké e tekintetben a főérdem s
természetesen a buzgó igazgatóság és felügyelő
bizottságé. — De nem akarunk diadalmos-
kat zengeni. Szóljanak a számok. Ezen alig
három éves és heti husz krajezáros be-
tételre alapított intézetnek mult évi forgal-
ma 106.894 frt, mi — tekintve az év máso-
dik felében beállott s még mindig tartó üzleti
pangást, mondhatnók szünetet — meglepő.
Részvényes tagjainak száma 869, kik 27511
frt betétet és 17974 frt letétet bírnak az in-
tézetben.

Ha tekintetbe vesszük még rossz üzleti
viszonyainkat, melyek épen nem alkalmasak
ily kölcsönösségen alapuló intézet felvirágoz-
tatására, úgy teljesen meg lehetünk elégedve
az elért eredménnyel és nem vádoltatha-
tunk tulságos optimizmussal, ha azt állítjuk,
hogy ez intézet hivatva van függetleníteni
anyagilag is a brassói magyarságot.

Csak ha biztos alapokon nyugvó, gazdag
magyar pénzügyintézetünk lesz Brassóban, csak
akkor lesz e magyarság teljesen független. —
Hogy ez lehessen, emelnünk, minden rendel-
kezésre álló eszközzel támogatnunk kell ezen
mostani magyar pénzügyintézetünket.

Magyar érdek követeli ezt!

Belföld.

Brassó, febr. 1. (Vámtárgyalások.) A magyar
kormány Bécsben időző tagjai tanácskoznak az osz-
trák-magyar kormányval a kiegyezés felett. A tár-
gyalások azonban semminemű eredményre nem vezet-
tek. Ugyanez alkalommal tárgyalások folytak a közös
kormányval a népfelkelési törvény életbeléptetése, a
népfelkelők ruházata s a szükséges költségek fedezete
tárgyában. A magyar miniszterek 31-én Bécsből visz-
szautaztak Budapestre.

Brassó, febr. (Választási mozgalmak.) Délma-
gyarországon nagyon rohamosan indultak meg a vá-
lasztási mozgalmak. Mult hó 30-án Temesvárt nagy
gyűlés volt, melyre leutaztak Apponyi Albert gróf, ifj.
Ábrányi Kornél, gróf Zsedényi képviselők s Grecsányi
Károly szerkesztő. A mérsékelt ellenzék ott nagyban
szervezkedik, a természetesen hasonlóra indítja az ot-
tani szabadelvű pártot is. Valóban kár, ily korán pro-
vokálni a választási izgatottságot!

Külföld.

Brassó, február 1. (I.) A bolgár kérdés kezd
háttérbe szorulni. Csaknem biztosra vehető, hogy bé-
kés megoldásra fog vezetni. A nagyhatalmak konstan-
tinápoli képviselői sűrűn értekeznek s minthogy az
angol nagykövet is mérsékelt instrukciókat kapott,
másrészt pedig a török kormány is erélyesebb maga-
tartást tanúsít: biztos remény van arra, hogy a kér-
dés békés uton tisztázódni fog. A bolgár regensek
magatartása példás. Hogy megmutassák, mennyire
óhajtják a békét s nyugalmat, felajánlották a portának,
hogy az esetre, ha elfogadható fejedelemséget hozna
javaslatba, kész a regensségekben egy s a kormányban
két helyet Zankoff pártiaknak átengedni. Nagyon
valószínű, hogy Leuchtenberg herceg lesz a jelölt, ki
ellen nem lesz kifogása sem a bolgároknak, sem az
orosz czárnak, sem más nagyhatalmnak.

Kelet felől tehát allgha van mitől tartani, de an-
nál inkább Franciaország felől. Habár Német- s
Franciaország között a legbarátságosabb diplomáciai
viszony áll is fenn, nagyon félős, hogy a két állam
között előbb-utóbb összeütközésre nem kerül-e a sor.
Franciaország nagyon is rohamosan fegyverkezik s
általában olyan előkészületeket tesz, melyeket még a
legoptimistikusabb tekintet mellett sem lehet félreis-
merni. Persze Németország sem nézi ezt tétlenül. —
Csakhogy itt is az orosz van játékban s nagyon va-
lószerű, hogy nem Német-, hanem Franciaország szö-
vetsége gyanánt.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hétfalusi csángókról.

Melnár Viktortól.

Erdély számtalan érdekes szokásai közül a hét-
falusi (brassómezei) csángó-magyarok három fonto-
sabb ünnepségét mutatom be a szíves olvasónak. A
keresztelő, lakadalom s tor ez a három főbb ünnepség.
A hétfalusi csángó nép és történeti eredete még min-
dig homályos. Jórészt csak Orbán Balázs foglalkozott
behatóbban e néppel, melyet az anyaország majdnem
egészen elfelejtett, holott nyelvben és érzésben nem
vesztett semmit elszigeteltségében sem, az idegen nem-
zetiségek között.

De lássuk az ünnepeket.

Egy elég tágas, de alacsony menyezetű szobá-
ban össze van gyűlve néhány jómódu ruhába öltözött
nő. A parasztdiszzszel felcziczomázott, szövött és var-
rott piros kék fejűs, czifra vászon ágyi ruhával ékes-
kedő, magas lábu ágyon halványan fekszik a fiatal
anya, kinek ujjabban született gyermekét most vizsik
keresztelni. A társalgás mind csak a gyermek körül
forog; annak jól megtermettséget, súlyát mindenki la-
tolgatja, mig aztán előáll a „tudós asszony”, karjára
veszi a csecsemőt és a keresztiszülők kíséretében méltó-
ságos léptekkel a templomba vonul. Mikor a gyer-
meket megkeresztelve visszaviszi a szülői házhoz, az-
iskola alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

zal lép be, az anya elé téve magzatát: „Pogányt vit-
tünk, keresztényt hoztunk a házhoz.” Ekkor követ-
kezik a rang és vagyon után megkívánható dúsabb
vagy egyszerű lakoma, hol csendes borozás közben
építenek a gyermek számára légvárakat.

Az anya hat hét mulva, teljes ép felgyógyulása-
kor, a templomba készül. Első kimenője van. Magá-
hoz vesz egy darab kenyeret vagy néhány krajezárt
és azt a kapun kilépve, mindenkor a legelőbb szembe
talált egyénnek átadja szó nélkül.

E különös szokás eredetét vagy okát nem ismer-
rem. Lehet, hogy összefügg a nép vallásosságával. A
nő figyelmezteti a szembe jövőt, hogy az „isten ál-
dása” volt nála, mivel a szokásos köszöntéssel, „is-
ten áldja meg”, köszönik meg az ajándékot.

A templomban oltár előtt az alkalmi imát mondó
pappal együtt imádkozik, aztán megáldja őt a pap.
Erre a nő, ki kötelességét jól elvégezte, újra hozzá
lát otthonn a sütés és főzés, szövés és fonáshoz.

A lakadalomra való hivatást rendszeren testvé-
rek vagy unokatestvérek teljesítik. Ez utóbbiakat ren-
desen csak úgy szólítják: „Vérem”.

Diszbe felöltözve elmegy aztán a két felbokrétá-
zott ifjú a meghívandó családok házához. Belépve
oda, az első hivatott ekképen szól: „Adjon isten
jó napot, hogy vannak mint vannak?” — A gazda
felel:

— Élhetünk egészségben.

— De mégis halljanak kegyelmeket szót. A vö-
legény Gocsman András, s a menyasszony Köpe An-
na akarják kegyelmeket azon szölnitani, hogy a kö-
zelebbi kedden (a lakodalmat mindig keddi napon
tartják: a meghívás pedig mindig a harmadik hirde-
tés után való vasárnap délután történik) az ők tisztes
vendégei lennék: akarnók tisztelni, becsülni, mint a
többi jámbor atyafiakat.

A másik meghívó: „Ez a mi szönk és kegyel-
metek eljöjjenek.”

Erre a meghívott gazda szól:

— Igen szép köszönettel vesszük az örömapák-
nak, örömanyáknak, különösen a völegénynek és
menyasszonynak, hogy a többi jámbor atyafiak kö-
zül ki nem választottak, hanem fölkerestettek. Hát
meleglássuk mire segít az isten.

A meghívást követő napon a völegény barátjai
szekérrel elmennek tüzelő fáért az erdőbe, és ott ki-
válogatnak a völegény számára két darabot, a meny-
asszonynak is kettőt, legszebb egyenes növésű, fiatal,
hat méter magas fenyőfát. Két méter magasságu a
törzstől, felfelé megtisztítják a galytól és a zöld fe-
nyő koronát tele aggatják a völegény számára gaz-
dasági szerszámokkal, a menyasszony részére házi
eszközökkel. és így a kapu előtt két felől állítják fel
a fákat.

Mindenesetre el kell készülnie lennünk nagy meglepetésekre.

Milán király látogatást tesz Károly román királynál, melynek célja Szerbia s Románia között véd-s dacsszövetség létesítése.

Angliában a trónbeszéd foglalkoztatja a közvéleményt. Annyi bizonyos, hogy a királynő beszéde nagy befolyással volt a bolgár kérdés tisztázására.

Román lapszemle.

A kik felül állnak, vigyázzanak, hogy le ne essenek, mert rémitő dolyfűk, mely őket elfogta, csak jó jel nem lehet rájuk nézve.

Honnan e hajmeresztő figyelmeztetés, kiknek s minő alkalommal hangzik, menydörög, azaz: hogy csikorog? A „Gazeta” mobiljáról — dombocskájáról — csikorog le a kormánypárt, sőt ennél is több, az egész magyar nemzethez intézve azon alkalomból, hogy találkozott a magyar országgyűlésen a költségvetés tárgyalása alatt egy szerb fehér holló, Dimitrievics Mihály szerb nemzetiségi képviselő személyében, a ki nem beszélt ugyan egészen a „Gazeta” szája ize szerint, mint ő ezt olvasóival kegyesen tudatja, „de mégis egészséges és erőteljes természetes hang volt az, azokkal a mesterséges hangokkal szemben, melyeket a sovenisták szolgái serege, na meg a dolyfösök a fennhéjázók hallatnak.”

Ez aztán ki van cifrázva, mint valami fluturos — pikkélyes — román női viselet. De így tetszik ám ez azoknak, kik a farsangi mulatságban kedvüket találják.

A magyar országgyűlés mind három pártja: szolgái, dolyfös, fennhéjázó egyénekből áll, egyedül Dimitrievics Mihály szerb és Mocsáry Lajos magyar fehér hollók képeznek kivételt; egyedül ezek beszélnek állambomlasztó természetes hangon, mely oly édesen cseng a „Gazeta” füleiben; a többiek, mert magyarok, tehát szolgák, dolyfösök és füstösök!

Igy csikorog a natio mulattatására. Jól teszi, most az ideje a farsangi napokon. A török közmondás szerint, van olyan idő a keresztyének életében, midőn azok nagyobb része megbomlik s farsangi bohóságokban találja örömét. Kell-e ennél nagyobb bomlás, mint midőn a brassói román lap feáll a mobilára s onnan csikorog egy egész ország képviselő testületére!

Annyi esze azonban e nagy farsangi mulatságban is még megmaradott, hogy nem tudatja olvasóival azt, a mit ép egy szerbajku képviselő és Tisza miniszterelnök feleltek Dimitrievics Mihály szerb nacionalista förmedvényeire, Nem jó az, ha a „Gazeta” olvasói igen sokat s talán mindent megtudnak. Elég annyit tudniok, a mennyit Dimitrievics Mihály hangoztatott.

Hát ez miket mondott? A mit a „Gazeta” a csömörlésig elmondott már, de még ő sem tudná megmondani, hogy hány ízben mondotta el. S ennek e sok beszédnek a vége mindig az, hogy ők, a nemzetiségek, így meg amugy vannak elnyomva Magyarországon s hogy vigyázzunk magunkra, mert ha küllelenség támadja meg hazánkat, mielőtt bele nem egyez-

A harmadik hirdetést követő délután a menyasszony barátnői összegyűlnek ennél és koszorúval a menyasszonyt felékesítve, elkísérik a templomba, mint leányt utoljára.

A templomból kijöve, — elbucsznak tőle, mondván:

— Adjon az isten jobb barátnét, mint mi valánk neked.

A menyasszony feleli:

— Nem kívánok jobbat, mint ti valátok.

Az esketés napján a vőlegény és menyasszony tanukkal együtt elmennek a paphoz imádkozni és a papnak jelenteni, hogy nem változott szándékuk a házasság megkötése ellen.

Azalatt a meghívott vendégek összegyűlnek. A vőlegény rokonai és barátai az ő szülei házában, a menyasszony rokonai és ismerősei a menyasszony szüleinek házában várják be a paptól jövő ifjú pár egyikét-egyikét. Midőn ezek külön haza térnek, már a vőlegény szüleinek házában szól a vig cigányzene és azonnal elindul a násznép a menyasszonyos házhoz. Ott a „szószóló” a menyasszonyt így tanítja:

— Fogd meg édes apádnak és édes anyádnak és mondjad utánam: »Köszönöm, hogy ennyire felneveltek s most is szárnyamra eresztettek; a mit én meg nem tudtam szolgálni, a jó isten szolgáltatassa ki minden utánam való fáradságaikat.«

(Vége következik.)

tünk abba, hogy a magyar haza Miletics és társai óhajta szerint nemzetiségi darabokra szaggattassék, tehát elpusztulunk mi innen, mint a szorólapáttal felvetett polyva.

Az egészben pedig az a legszebb, hogy mialatt jajgatnak elnyomatás fölött, azalatt a »Tribuna« hoszsú vezércikkében kérédik, hogy ők t. i. a románok lépésről-lépésre gazdagodnak, szellemileg is úgy haladnak előre, hogy már csak idő kérdése, mikor fog Erdélynek néprajzi arculata megváltozni, azaz mikor lesz belőle román ország. (Ohó!)

Ne mondják tehát a magyarok és a zsidók abban a zsidó-magyar ujságban (»Pester Lloyd«), hogy Dimitrievics szép beszéde „Palavre de ruminea, azaz hasztalan fecsegés, mert majd el fog válni, hogy melyik részen van az igazság!« Más szavakkal ez azt teszi, hogy az igazság a nemzetiségi agitatorok részén van, a mi előbb-utóbb ki fog tűnni s akkor isten veled, te szolgahad, te dolyfös és füstös magyar natio! — Lám, mire lenne jó egy kis muszka-háboru!

Nem kell ezen megütödni t. olvasó. Nincs ez ma másképen a Szabad-Romániában sem Ott is minden áron botrányt keres az ellenzék, a mint ezt a »Telegraful« írja. Az esztelen ott is esztelen; ha te azt mondod: fehér, ő azt kiáltja vissza: fekete és megfordítva. Még ennél is több. Az ottani ellenzék szerint a Ferekidi és Fleva közötti párbajt a miniszteri tanácsban határozták el s mert véletlenül Fleva sebesült meg, tehát a Bretiano-kormány rendezi a gyilkosságot s így Flevea politikai gyilkolt.

Lám, hogy ott is értenek a farsangi bohóságokhoz! Ui-te Popa! Czenkalji.

Jelentés a „Brassói kereskedelmi és ipar-egyesület” 1886. évi működéséről.

(Folytatás.)

Hogy mennyire igyekszik egyeletünk e mellett, az egyesek érdekeit is minden díj nélkül szolgálni és képviselni, arra nézve csak néhány adattal kívánunk szolgálni. Egyeletünk állandó irodát tart, — mit azon felhívással tett közzé, hogy irodánk úgy tagoknak, mint nemtagoknak ipar- és kereskedelmi ügyekben kész szolgálatra áll. Az iparos- és kereskedő közönség nagy bizalommal fordul hozzánk s irodánk tényleg igen nagy forgalomnak örvend. Ugy tagok, mint nem tagok csak hozzánk fordulnak ügyeik elintézésé tárgyában.

A mi Oroszországból eredő nyerstermékekre Brassó számára bebocsátási engedély adatott a kereskedelmi miniszterium által, azokat csaknem mind egyeletünk eszközölte ki az illetőknek, minden díj nélkül. A mi vasúti kedvezményes szállítási díj kérétek, ez mind egyeletünk által történik, mert a felek hozzánk fordulnak. Ép így szállítási díjvisszatérítések, valamint általában mindennemű más ügyekben is egyeletünk képviseli a magánfelek érdekeit is.

Egyeletünk ez irányú működése nemcsak a helyi közönségnél talált visszhangra, hanem még e megye határára is. Így többek között Klein Péter nagy-disznódi gyapjuszövőnek kónapok óta huzódott s mintegy 20,000 forintot képviselt ügyében is egyeletünk közvetítését vette igénybe, mely el is intézte ezen fontos ügyet az illető javára.

Alig mulik el egy nap is, hogy magánfelek ilyenmű ügyekben egyeletünkhez ne fordulnának, — sőt oly esetekben is, midőn nem a magas kormánynál kell ügyeiket képviselni, hanem magánfelekkel szemben, egyeletünk közvetítéseért folyamodnak, mely azt még senkitől sem tagadta meg, lett légyen az illető tagja az egyeletnek, vagy nem.

Hivatkozhatnánk e tekintetben magunkra az illetőkre; felsorolhatnók az egyes eseteket, de ez sokkal hosszadalmasabb volna, semhogy ezt e jelentés keretébe foglalhatnók. Annyit azonban meg fogunk tenni, hogy kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságához teendő jelentésünkhöz csatolni fogjuk azok egy részének nyilatkozatait, kiknek nagyobb összegekre rugó üzleteket kötöttünk, vagy másnemű oly nagyobb szolgáltatásokat, — melyek után az illetőknek tetemes hasznuk volt.

Tesszük pedig ezt azért, hogy miniszter ur ő excellentiája annál is inkább meggyőződhessek arról, hogy azaz államsegély, melylyel egyeletünket dotálni kegyes volt, nem fecsértetett el, hanem rendeltetésének megfelelőleg használtatott fel általunk.

Elbizakodottság nélkül biztosak lévén abban, hogy a nekünk juttatott segélyt valóban iparunk és kereskedelmünk emelésére használjuk fel, — mire nézve eddigi működésünk elég kezesség lehet a jövőre is s hogy az a segély, melyben a kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltósága egyeletünket részesíti, nem vezett el, mert a mit a kincstár az egyik olda-

lon nyújt, azt visszanyeri a másikon, — az első közgyűlés megbízása folytán folyamodtunk kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságához kegyeskednék, tekintettel a nagy feladatokra, melyeknek megoldását magunknak az 1887. évre kitűztük, egyeletünket ez évben 1500 forint államsegélyben részesíteni.

Kérvényünk sorsa még nincs eldöntve. De tekintettel arra, hogy egyeletünk első sorban birja gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága nagybecsű jóindulatát, a ki közvetlen szemlélője működésünknek és megígérte ügyünk meleg támogatását; tekintettel arra, hogy az erdélyi m. k. iparfelügyelő, Binder Lajos ur, kinek szintén több ízben volt alkalma meggyőződnie tevékenységünkről, szintén melegen ajánlotta felsőbb helyen egyeletünk ez irányú kérését, — végül pedig tekintettel elnökünk, méltóságos gróf Schweigula urnak szives buzgalmára, melylyel egyeletünket felfelé is képviseli s különben tekintettel miniszter ur ő excellentiája ismert igazságszeretetére, ki mindenkor elimeréssel viseltetik az öntudatos, célirányos működés iránt, kétségbe sem vonhatjuk, hogy az államháztartás anyagi viszonyaihoz képest kegyes lesz kérvényünket ez évben is figyelembe venni s részünkre az államsegélyt engedélyezni.

Nincs miért titkolnunk, tisztelt közgyűlés, hogy egyeletünk államsegélyt vesz igénybe, — habár ezért is megtámadtatásnak voltunk kitéve. — Szégyelnünk ezt csak akkor kellene, ha elfogadnók a segélyt önmagunk javára s nem használnók fel azt kereskedelmünk és iparunk emelésére, valamint polgártársaink anyagi érdekeink védelmére.

Igenis, igénybe vesszük e segélyt, sőt épen büszké is vagyunk arra, hogy a magas kormány arra méltat, mert ebben a bizalom és elismerés nyilvánítását látjuk legilletékesebb helyről. Az a körülmény, hogy egyeletünk másodízben is államsegélyt fog nyerni, legjobban fogja igazolni azt, hogy a segélyre méltóknak mutattuk magunkat.

Az eddigiekben némi szerény képét adván általános működésünknek, engedje meg t. közgyűlés, hogy röviden áttérjünk egyeletünk belső életére is.

Egyeletünk tisztikarában s választmányában az első alakuló közgyűlés óta némi személyi változások fordulván elő, ez idő szerint a tisztikar és választmány következő:

Elnök: Gr. Schweinitz Gyula, Brassó megye közgazdasági előadója.

Másodelnök: Königes János, papirgyáros s gőzmalomtulajdonos.

Alelnök: Dr. Otrobán Nándor, petroleumgyáros.

Titkár: Sztérenyi József, a „Brassó” szerkesztője.

Pénztáros: Zikéli Henrik, kereskedő.

Választmányi rendes tagok: Copony Márton, papirgyáros; Goldscsmied Lajos, aranyműves; Grama M. Justinian, kereskedő, Herter János, harisnyaszövő; Józsa Ferencz, csizmadia; Leonhard Ferencz, posztógyáros; Lootz. F. József, pakrócz- s falpalackgyáros; Papp Ferencz, butorgyártó; Schulze Adolf, posztógyáros; Schwabe Ágost, harisnyaszövő és Vasady József kereskedő.

Póttagok: Aronsohn Henrik, szállító, Bernhardt Rezső, lakatos; Kassik Antal, kereskedő és Simay Gerő kereskedő.

Ezen tisztikar és választmány intézte egyeletünk ügyeit a lefolyt évben. Választmányunk ez év tartama alatt összesen 12 gyűlést tartott, átlag véve minden hónapban egyet, melyeken 148 fontosabb határozatot hozott. Egyeletünk szükségsegletnak s közvivátnak engedve, állandó irodát tart, mely a titkárnak irodai helyiség s a tagoknak tanácskozási helyül is szolgál. Hogy egyeleti irodánk, illetve a titkár, ki f. év június óta vezeti e hivatalt, minő tevékenységet fejtett ki, arról szóljanak az alábbi adatok.

Az egyeleti irodában, — hol mindennap, egész délelőtt hivatalos óra tartatik, — naponként átlag 10—15 fel fordult meg eddig, részben felvilágosítást, részben ügyeiknek elintézését kérve.

(Folytatása következik.)

Tanügy.

A középipariskola félévi vizsgálja

A helybeli állami középipariskola első és második osztálya szombaton délelőtt és délután tartotta első félévi vizsgáját.

Magáról az intézetről e helyen nem szólunk, arról már multkor megemlékeztünk. Szólni akarunk azonban röviden a vizsgáról, mely — hogy részletekbe ne menjünk — minden tekintetben nemcsak hogy teljesen kielégítette várakozásunkat, hanem meg is lepott. Az a praecisítás, melylyel a tárgyak valóban szakszerűen előadatnak, meglepő s valóban gratulálhatunk az iskola igazgatóságának e vizsgáért.

Álkmunk volt betekinteni a növendékek szakrajzaiba, azokba t. i., melyek a faiparra, a műasztá-

losságra vezetnek s csak óhajtanók, hogy azokat szakemberek is szemléljék meg.

Különös meglepéssel vettünk tudomást a gépészet és építészet tanításáról, melyre sikerült az igazgatóságnak két oly kiváló erőt megnyerni, mint Dobieczy Sándor osztálymérnök s Szabó Ince mérnök.

Csak két körülményről kell e vizsga alkalmából sajnálattal megemlékeznünk. Az egyik a ragyon is gyér látogatottság a közönség részéről, mely, ugy látszik, mindég nincs eléggé tisztában ezen intézet hívatásával s rendkívüli fontosságával, a másik pedig a tanulók csekély száma.

Ez utóbbira lesz alkalmunk már közelebből visszatérni. Addig is újból üdvözljük az iskola igazgatóságát s tanári karát a felmutatott fényes sikerért.

Rendőri jelentés az 1886. évről.

Egyetlen kormány, egyetlen hivatal s hatóság, szóval egyetlen nyilvános intézmény sincs annyira a kritikának kitéve, mint a rendőrség; de sehol sem oly összevágó a nyilvános vélemény, mint a rendőrség felett.

Hivatalok, hatóságok, egyes személyek bárhol is ítéletnek el, a különféle viszonyok mégis csak változóvá teszik a nyilvánosság ítéletét; ámde a rendőrség fölötti ítélet mindenkor feltétlen, az mindég rossz. És vajjon csoda-e, ha a rendőrség mindenki ítéletét provokálja?!

Hisz annak mindenütt ott kell lennie. Ott van az utcákon, ha azok bármily sártengerrel borítottak; a kövezetén, ha egy kövecske hiányzik ott, vagy jég fedí azt; avagy ha a gázlángok szomorúan pislognak a piszkos üvegtáblák közül; az éjig bűzös szagot terjesztő udvarokban; a kocsmákban, a melyekből álomrabló zaj hatol ki; a házakban, hol betörnek, lopnak, gyilkolnak; a műhelyben, hol gazda s legények nagyon is hosszú »blau«-t csináltak, avagy a bizalmas családi szentélyben, hogy elvezesse a szerény komornát, ki előtte való estén nagyon is sokat bizalmaskodott a hős hadfival stb. stb.

Akárhol is legyen a rendőrség, mindenütt rossz, mert épen nem lehet egyidejűleg mindenütt.

Ha a nyilvános vélemény ezen egybehangzó ítéletéből itt-ott a mélyebbre látónál egy bizonyos fogékonyság tapasztalható a rendőrség fontossága s hivatása iránt: ugy ezen pessimismus mégis nagyon messzire megy s a szigorú ítélet elvégre csak oda-redukálódó, hogy a rendőri intézménynek mindenkor tökéletesedésre van szüksége, mert annak mindég bizonyos hiányai vannak.

Csak hogy ezek még akkor sem távolíthatók el mindég, ha felismertetnek, mert a viszonyok és körülmények hatalma sokkal nagyobb, mint az erő s akarat, mely azokat legyőzni volna hivatva.

Természetesen a brassói rendőrség sem képez e tekintetben kivételt. Nem is igényli. Ha azonban az évfordulónál — mely mint minden hivatalnál addig tart, míg a különféle kimutatások elkészültek — visszapillantást vet a lefolyt évre s e mellett nem a közönség által táplált pessimismus vezérli, sőt ellenkezőleg tért ad optimista érzelmeknek, talán nem vehető ez rossz néven, különösen ha azon helyzetben van, hogy ezen optimismusát számokkal igazolja, — melyek visszatükröztetik a mozgalmas és törekvő életet.

Már azon körülmény is, hogy míg a 80-as évek elején a városkapitányság büntető osztályában a büntetések száma alig érte el a 700-at: ma ezen osztályban évenként 3000-nél több eset lesz elintéztve, világos képét szolgáltatja a múlt és jelen tevékenységnek.

Első sorban a rendőrlégénységet illeti ezért a teljes elismerés, mely, bár a gyakori változás következtében nagyjábólra ujonczokból áll, már hosszabb idő óta bevezetett rendszeres iskoláztatás által azon helyzetbe hozott, hogy ügyesebb, szakavatottabb rendőri szolgálatot teljesíthessen.

Ebből magyarázható ki az is, hogy a míg 1886-ban a büntetőtörvény elleni 346 kihágás jelentetett be: addig 1881-ben csak 27, 1882-ben 23, 1883-ban 29, 1884-ben 40 s 1885-ben 118.

Míg 1883-ban a városi kihágási s egyéb szabályrendelet elleni vétségre vonatkozó jelentés csak 350 tárgyalatott: addig a múlt évben ezen jelentések száma 984-re ment; s míg 1882-ben a szegényalap javára befolyt bírságpénzek csak 226 frtot, a kincstár javára esők 99 frtot tettek: addig ezek a múlt évben 505 frt 50 kr, illetve 490 frtra rugtak. Míg pl. 1881-ben a hatóság, közcsend s rend, közbiztonság, erkölcs, közegészség stb. elleni kihágási esetek száma csak 27 volt; addig 1883 óta — mikor 29 ily jelentés tétetett — ezek száma már 1886-ban

346 ment, a melyek az egyes kihágások tekintetében következőkép oszlanak el: hatóságok s közcsend ellen 61; közbiztonság ellen 21; közrend s erkölcs ellen 81; közegészség ellen 164; közvagyon ellen 17. Ezenkívül a múlt évben 611 erdőkíhágási eset tárgyalatott.

Nevezetesen a mi a külvárosok egészségügyi viszonyait illeti, nagy haladás konstatalható. Bizonyoságul szolgáljon csak azon egy körülmény, hogy a városkapitányság rendelkezése folytán Bolgárszegben, hol eddig alig volt egyetlen pöczegödör is, 1886-ban több 600 pöczegödörnél készült.

Természetesen ép itt kell a rendőrségnek csaknem leküzdhetetlen akadályokkal küzdeni, melyek csak évek folytán s akkor is csak a városi képviselő hatatos támogatásával lesznek teljesen elenyészethetők.

A fennebb említett kihágásokat elkövette 1324 férfi s 643 nő, kik közül 40 egyén 10—50 frtig, 1443 pedig 10 frton aluli pénzbiassággal lettek büntetve. — Szabadságvesztésre ítéltetett 223 férfi s 173 nő.

A kihágást elkövetett 643 nő között nagy része van a nőcseléseknek, melyek gyakran teljesen nélkülözik a hazi fegyelmet, sőt gyakrabbi büntetés daczára is folytatják erkölcstelen életmódjukat, sőt nem ritkán okozói az őket védelmező katonák s rendőrség közötti konfliktusoknak.

Szigorubb házi fegyelem s házi büntetés hathatósan támogatná a rendőrséget s sokat használna egyidejűleg a nálunk már nagyon is súlyos cseléd-intézménynek.

(Vége következik.)

Biztosítási ügy.

Bécsi biztosító társaság.

Az öt millió forintnyi, teljesen befizetett részvénytőkével 1881-ben Bécsben megalakult és az idő óta Ausztriában működő s a legjobb hírnévnek örvendő »Bécsi biztosító társaság« és »Bécsi élet- és járadék biztosító intézet« eddigi üzletkörét a magyar korona országaira is kiterjeszteni óhajtván, e célból Budapesten egy magyarországi fiók-igazgatóságot állított fel, melynek vezetésére Tisza László orsz. képviselő urat igazgatónak, Ágoston József urat pedig, ki e téren 20 éven át mint az »Első magyar általános biztosító társaság« tisztviselője működött, vezérttkarul nyerte meg.

A magyarországi fiók-igazgatóság csakhamar meg is kezdette és pedig teljes eréllyel és tapintattal a főügynökségek szervezését és örömmel jelenthetjük, hogy ezek vezetésével a legtekintélyesebb és legmegbízhatóbb egyéneket bizta meg, úgy mint értesülünk.

A brassói főügynökségi tisztet Königes János vállalta el és tikáru Putzker J. ur neveztetett ki.

Ezen tekintélyes tőkével rendelkező biztosítási társaság tudunkkal a lehető legelőnyösebb díjtételek mellett lép sorompóba a versenytársulatokkal s a mennyiben vezetőinek ismert jó nevei is már kellő garantiát nyújtanak arra nézve, hogy bekövetkező szerencsétlenség esetén a károk egész pontosan és igazságosan fognak rendeztetni, bizton hiszszük, hogy ezen hazánkban bár még csak kezdő vállalat, csakhamar tekintélyes üzletkört fog teremteni s a nagy közönség bizalmát teljes mérvben ki fogja érdemelni.

Helyi és vidéki hírek.

Az időjárás tényezők jelen állásában e hétre nagyjábólra csendesebb, szárazabb, a hét derekában fagyosabb időt várhatni, mely csak a hét elején és vége felé lesz enyhébb s részben szórványos csapadékokkal változó.

Gyűlések. A »Brassói magyar kaszinó« február 13-án délután rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgya az igazgató választása lesz, minthogy Möller Ede apátplébános ezen állásáról lemondott. — Ugyan február 13-án d. e. pont 10 órakor lesz a »Brassói I. takaréks kölcsön szövetkezet« harmadik rendes (tisztújító) közgyűlése. Lapunk hirdetési rovatában találja a t. olvasó ezen intézet múlt évi mérlegét, melyre különösen felhívjuk b. figyelmét. — A kereskedelmi és iparkamara ma, kedden, d. u. 4 órakor rendes ülést tart, melyen egyúttal a kamara újjáválasztására való előkészületek is fognak megtétni.

A szerezsen mosakodik. Brassó város erdőgazdaságáról a megye határain kívül is sokat beszélnek. De sehol sem előnyére. Sok panasz hallatszott már e tekintetben. Most Zaminer Ede városi erdész a »Kr. Ztg.«-ból vett különnyomatot adott ki e czímen: »Erdőgazdasági szemléletek s visszatekintések,« melylyel fényes világításba akarja helyezni Brassó

város erdőgazdaságát. A 35 oldalra terjedő füzetkére visszatérünk. Addig azonban csak annyit jegyzünk meg: »A szerezsen fehérre mosni nem lehet.«

Czenkalji ur — mint a t. olvasó mai számunkból láthatja — ismét beköszöntött. Kitűnő munkatársunk — őszinte fájdalomunkra, — egy makacs szembaj miatt akadályozva volt munkájában, melyet t. olvasóink bizonyára sajnálattal nélkülöztek.

A magyar dalegylet holnap, szerdán, d. u. 3 órakor saját helyiségében (Czerna-utca és Nagy-utca sarkán) idei rendes tisztújító közgyűlést tart, melyre a t. tagokat ez uton is meghívja — az elnökség.

Közgyűlés. A helybeli iparos ifjak önképző és betegsegélyző együletének tisztújító közgyűlése vasárnap tartatott meg a tagok meglehetősen nagy számának részvétele mellett. Midőn e helyen csak megemlítjük, hogy a tisztviselői kar és választmány nagyrésztben a régi maradt illetve újra választatott, az érdekes közgyűlés több nevezetes mozzanatairól szóló referátát lapunk jövő számában hozni fogjuk azon reményben, hogy a nagy közönség érdeklődéssel viseltetik ez ifju együletün ügyei iránt, mely érdeklődést az valóban meg is érdemli.

Casino-bál. Az erzsébetvárosi kaszinó egyesület február 12-én oly fényesnek ígérkező tánczvigalmat rendez a kaszinó javára, minő vidéki városokban ritkítja párját. A tánczvigalom védnöke Kis-Küküllőmegye egyik legtekintélyesebb férfja s legkedveltebb alakja, Nagy Lajos törvényszéki elnök; rendezőse pedig oly férfiakból áll, kiknek csak neve is elég kezesség a fényes sikerre. Tagjai: br. Apor Zoltán elnök. dr. Issekutz Viktor s ifj. Nagy Lajos alelnökök, Butak István, Farkas Gábor ellenőr, Gorove Lajos, V. Jakab Árpád, Kovácsy Jenő, dr. Kretsméry Károly, Lengyel Márton, Lengyel Lajos, Nagy József, Papp Gyula, Schedelmayer Gyula, Szenkovits György pénztáros és Zakariás Ede. Beléptijegy személyenként 1 frt; felülfizetések a jótékony célra való tekintettel köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Mint erzsébetvárosi levelezőnk írja, ezen tánczvigalomra Kis-Küküllő megye egész intelligenciája készül. Az estély lefolyásáról annak idején tudositunk.

Résztét. Fleva Miklós képviselőnek, ki Ferechidi miniszterrel párbaft vívott, az orvosok egy újat levágták. Az ellenzéki képviselők gyűlést tartottak és a párbaft ellen nyilatkoztak Domé és Lahovary szónokoltak. Fleva egymásra kapja az ellenzék tagjaitól, kikkel ezelőtt szemben állott, a résztvétnyilatkozatokat.

Tartalékosok hazaküldése. A n.-szebeni »Telegraful« írja a bukaresti »Resboiulu« után, hogy a Bukarestben, illetőleg Romániában tartózkodó osztr.-magyar tartalékosokat a konzulságok útján sürgősen haza parancsolták. Nemsokára meglátjuk, honn fognak-e lenni a sorozáson a hétfalusi román legények. Alig ha haza jönnek!

Botrányos parlament. A bukaresti országgyűlésen január 27-én a Fleva-féle párbaft után olyan botrányos zajos ülés volt, mely még Romániában is ritkítja párját. Valószínű, hogy a képviselőházat felosztatják, ha az ellenzék a botrányokat folytatni fogja. Ez évben még minden ülésben botrányt idézett elő az ellenzék.

Nyílt tér.*)

Pischinger torta, (461) 13—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kitüntette s melynek eddig még felül nem mult kitűnő volta világhírű lett, naponként frissen kapható: **Porr Emil** csemegeáru-kereskedésében **Brassóban**.

Főszétküldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért felelősséget nem vállal a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. február hó 2-én.

Román papírpénz à 20 frankos	8.46 vétel	8.48 eladás
» ezüstpénz à 20 »	8.40 »	8.42 »
Napoleon'or (aranypénz) . . .	10.05 »	10.10 »
Török lira	11.36 »	11.42 »
Arany	5.90 »	5.94 »
Orosz papírrubel	117.25 »	117.50 »

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

M e g h i v á s.

Az „Első brassói takaré- és önszegélyző szövetkezet” 1887. évi február hó 13-án délelőtt pont 10 órakor a szövetkezet helyiségében megtartandó

III-ik rendes közgyűlésére

a t. cz. tagok tisztelettel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1) Megnyitó az igazgató által. 2) Közgyűlési elnök és jegyző választása. 3) A felügyelő bizottság jelentése az évi forgalom és zárszámadások megvizsgálásáról és a felmentvény megadása. 4) Évi költségvetés megállapítása. 5) Kamatláb megváltoztatása. 6) Indítványok tárgyalása. 7) Igazgató, aligazgató, pénztárnok, 10 választmányi, illetve felügyelő-bizottsági és 4 póttag megválasztása.

Brassó, 1887. január hó 27-én.

Az igazgatóság.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mugend Márton végrehajtatonak Trimbitás Miklós hagyatéká végrehajtást szenvedő elleni 50 frt 50 kr tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék a (fogarasi kir. járásbíróóság) területén lévő Bethlen községében fekvő, a bethleni 194. számú 52 forint 30 krajczárt készpénzben, vagy tjkvben A + 7135. helyr. sz. ingatlanra az 1881. LX. törv.-cz. 42-ik §-ában jel-

az árverést 523 frt — krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi február hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor Bethlen községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok bécsárának 10%-át, vagyis 52 forint 30 krajczárt készpénzben, vagy

zett árfolyammal számított és az 1881. séről kiállított szabályszerű elismervényt évi november hó 1-én 3333. szám alatt átszolgáltatni.

kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiki-
küldött kezéhez letenni. avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-

Fogarás, 1886. november 16.

A kir. járásbíróóság mint telekkvi hatóság.

Nagy Lajos,
kir albiró.

(60) 1—1

Villamvilágítás az összes gyári, pincze-, irodai helyiségekben és lakosztályokban.

Első magyar pezsgőbor-gyár
TÖRLEY JÓZSEF s Tsa PROMONTORON,
Budapest mellett.

Egyedüli szállítói a budapesti nemzeti (mágnás) kaszinó és a bécsi Jockey-Clubnak a belföldi pezsgőbor-gyárak közül.

Pezsgőbor Talisman sec. 1 palaczk 2 frt 75 kr. o. é.

Főraktár Brassóban:

PORR EMIL ur fűszerkereskedésében
a „Veres csillag”-hoz.

Az „Első brassói takaré- és önszegélyző szövetkezet”

Bevétel.

1886. évi forgalmi kimutatása.

Kiadás.

	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
Az 1885. évről áthozott pénzkészlet	10	37			Kiadott kölcsönök	61357	01		
Tőke törlesztések	44545	24			Visszafizetett heti-betétek	668	96		
Rendes kamatok	3158	52			” letétek	14529	27		
Késedelmi kamatok	72	96			Visszleszámított váltók	26763	—		
1887. évre előre felvett kamatok	433	39			Háztartási költségek	535	42		
Heti betétek	13479	28			Állami adóba	214	44		
Letétek	23109	16			Kifizetett folyó kamatok	459	02		
Leszámított váltókra	21648	—			Tisztviselők díjai 1885-re	600	12		
Elszámolás és átruházási díjak	35	61			1887. évre átvitt pénztári készlet	1767	37	106894	61
Beírás-, könyv- és alapszabály díjak	250	82							106894 61
Váltó- és kötvény-díjak	147	84							
Fizetés-mulasztásokért	342	106894	61						
			106894	61					

Brassó, 1886. évi december hó 31-én.

Piblinger Ede, s. k.
pénztárnok.

Nagy István, s. k.
igazgató.

Rác József, s. k.
könyvvezető.

A fenti számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre megvizsgáltuk és azokkal tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Folyovits Miklós, s. k.
felügyelő bizottsági tag.

Mayer József, s. k.
felügyelő bizottsági elnök.

Verzár Lukács, s. k.
felügyelő bizottsági tag.

Cselekvő állapot.

M é r l e g - s z á m l a.

Szenvedő állapot.

	forint	kr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
1887. évre átvitt pénztári egyenleg	1767	37			Heti betétek	26587	62		
Váltók- és kötvényekben (463 darab)	45790	69			” ” tőkésített kamatai	924	17	27511	79
Hátralékos kamatok	32	85			Takarék-letétek	17685	58		
Leltár 10%-os használati leszámítás után	332	10	47923	01	” ” tőkésített kamatai	288	21	17973	79
			47923	01	Tartalék-alap 1885-ből	192	07		
					” tőkésített kamatja 1886-ra	9	60	201	67
					Visszleszámított váltók	500	—		
					1887-re előre bejött s átvitt kamatok	433	39		
					Leltár elhasználásáért 10%-os levonás	36	90	970	29
					Tiszta nyeresemény			1265	47
								47923	01

Brassó, 1886. évi december hó 31-én.

Piblinger Ede, s. k.
pénztárnok.

Nagy István, s. k.
igazgató.

Rác József, s. k.
könyvvezető.

A fenti számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre megvizsgáltuk és azokkal tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Folyovits Miklós, s. k.
felügyelő bizottsági tag.

Mayer József, s. k.
felügyelő bizottsági elnök.

Verzár Lukács, s. k.
felügyelő bizottsági tag.

Tartozik.

Veszteség- és nyeresemény-számla.

Követel.

	forint	hr.	forint	kr.		forint	kr.	forint	kr.
A heti betékek tőkésített kamatai	924	17			Rendes kamatok	3158	52		
A takaré-letétek	288	21			Késedelmi kamatok	72	96		
A tartalék-alap	9	60			1887-re előre felvett kamatok	433	39		
1887. évre átvitt előre felvett kamatok	433	39			Hátralékos kamatok	32	85		
Heti betét, letét és leszámított váltók kamatai	459	02			Beírás-, köny- és alapszabály díjak	250	82		
Háztartási költségek	532	45			Váltó- és kötvény-díjak	147	84		
Állami adóba	214	44			Átruházás és elszámolási díjak	35	61		
Leltár-elhasználásért 10% levonás	36	90			38 tag kizárása utáni díjak	28	24		
Tiszta nyeresemény	1265	47	4163	65	Fizetés-mulasztásért	342	4163	65	
				4163	65				4163 65

Brassó, 1886. évi december hó 31-én.

Piblinger Ede, s. k.
pénztárnok.

Nagy István, s. k.
igazgató.

Rác József, s. k.
könyvvezető.

A fenti számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre megvizsgáltuk és azokkal tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Mayer József, s. k.
felügyelő bizottsági tag és elnök.

Verzár Lukács, s. k.
felügyelő bizottsági tag.

Folyovits Miklós, s. k.
felügyelő bizottsági tag.